

v njive in v travnike predelati, pa za les pustite, ko ga imate vsi premalo. — V šestdesetih letih, ali še prej, boste vi ali pa saj vaši sinovi, vnuki i. t. d. derva sekali, skodle cepili, kope žgali, dile rezali, doma pa lepo živino redili in pitali. Iz vsiga tega se lahko denar pridobi; boste nektero dvajsetico več v mošnji imeli; lahko gospoda plačali, in večkrat bokal ola ali kaki polič vina pili. Vi ste dolžni svoj stan poboljšati, de se vam bo ložej godilo, med seboj veči veselje, do Boga in bližniga pa iz hvaležnosti veči ljubezen imeli, ako bote z dobrovoljnostjo vse poskusili, kar vam drugi modri ljudje iz dobriga namena svetujejo.

Eden ismed kmetov odgovorí: Vidim, de imajo prav, kdaj pa jo bomo razdelili našo občinsko pašo?

Drugi kmetje: Nar prej, ko bo mogoče!

Ta občinska paša, ktéro so moji dragi in modri možje danes razdeliti sklenili, obseže 372 oralov, deležnikov ima pa le 20; med temi jih je osem, ki imajo cele kmetije, šest pol kmetij, šest pa bajtarjev. Koliko več zemliš bo po tem takim vsaki kmet imel!*)

Šumar.

Popis obertniske razstave v Ljubljani.

(Na dalje.)

Danes začnemo obertniske reči, ravno po ti versti popisovati, kakor so bile v razstavo poslane. Hvalili bomo, kar je hvale vredniga; če bomo pa sem ter tje kakšno besedico rekli, ktera morebiti temu ali unimu rokodelcu po volji ne bo, nikar naj nam ne zameri, zakaj le resnice se bomo pri temu popisu držali, in tako morebiti marsikterimu pot pokazali, svoje rokodelstvo popraviti in poboljšati.

Karl Šedel, lastnik žicarije is spodnjiga Estrajha (Klein Zell bei Lilienfeld) je poslal v razstavo žico (drat) od nar debelje do nar tanjkejši sorte; prav lepo in dôbro blagó. — Puške in pistole Andreja Šreiberja, puškarja is nemškiga Gradca že davnej tudi po ptujih deželah med naj boljši izdelke štejejo, kar so tudi sodniki v Ljubljanski razstavi poterdili. — Ravno ta hvala gré tudi kosam, ki jih Ignaci Ceme, fužinar v Teržiču izdeluje. — Jožef Ambrožič, ključar iz Ljubniga na Gorénském, in Ignaci Pibrovc iz Kropé, sta dala v rastavo prav lepe omikavnice (kertače) za volno. Pibrovc ima okoli 40 delovcov, ki na mesec 16 do 18 tavžent parov kertač izdelajo. Ko bi ta dva rokodelca še boljši drat imela, bi se njeni izdelki lahko z tistimi merili, ki jih v Reihenbergu na Českém izdelujejo, in ktére suknarji naj bolj čislajo. — J. L. Potočnik, fužinar v Kropi na Gorenském, je z svojimi mnogoverstnimi žebli, ki jih je v razstavo poslal, dobro imé svoje fabrike vnovič poterdil. — Prav dobro blago in zale farbe so bile nogovice, rokovice in čepice, ki jih je Franc Napret, nogovičar iz Teržiča v razstavo poslal. — An-

ton Štajerjeva, Loškiga kerznarja, žametovka z lepim kerznam od amerikske vidre, je marsikterimu ogledovavcu dopadla. — Jeklo R. žlahtniga Jabornika is Teržiča je takó dobro znano, de ga nam ni treba, tukaj še poséбно hvalliti in priporočovati. Ta fužina dela po novi šegi, po kateri is ješ nič od gorkote ne odide, ampak vso koristno porabijo. — V. Grundner, papirar iz Goričanov zraven Medvod je v razstavo dal dobriga popirja in pa prav lepih platnic, ki so iz hrastoviga žaganja umetno izdelane, in ktére natiskovavci bukev, farbarji svile, strižci sukna i. t. d. potrebujejo. Glejte, kakó se vsaka, še takó majhna reč porabiti da! — Katarina Hahn je poslala iz svoje fužine, ki jo ima v Bistrici pri Pegovi na Štajerskim kotleno orodje, ktéro je prav dobro in pa tudi prav po ceni. — B. Dolencovi žebli iz Zeleznikov so bili hvale vredni. —

(Dalje sledí.)

Poslavljenje.

Iz Dunaja 4. Kimovca. Na mesto ranciga c. k. dvorniga svetvavca Jerneja Kopitarja je postavljen za preglednika (cenzorja) slavjanskih bukev novoizvoljeni vrednik c. k. bukvarnice gosp. Miklošič, dohtar nemških práv, rojen iz Krajskiga, kteri ne samo v popolnoma znanju vsih slavjanskih naréčij in vsih važnih europejskih jezikov, zlasti latinskiga, francozkiga, laškiga, nemškiga, staro- in novogreškiga, ampak tudi v poznanju sanskritskiga jezika, kteriga Kopitar ni znal, sloví. Njegova neutrudljiva marljivost in razširne znanosti, nam upanje dajajo, de bo on s časam zastopil mesto neumerliga našiga Kopitarja ne samo v poklicu, ampak tudi v učenosti, z ktéro se je Slovenstvo po pravici čislalo, in de se bo tako močan steber Slavenstva, ki se je s smertjo njegoviga prednika poderel bil, spet povzdignil. Globoko učnost imepovaniga gosp. Miklošiča dokazati, bi dosti bilo omeniti presodo (Recension) sanskritske slovnice, ki je zložena od naj slavnejšiga poznavca sanskritskiga jezika, berlinskiga prof. Bopa, ktero je gosp. Miklošič v Dunajskih „Jahrbücher der Literatur“ létas med občinstvo dal. V kratkim bo na svitlo dal korenike slavjanskiga jezika, kteriga izdelanja se že naprej veselimo. — Tako pišejo serbske peštanke novine. Zagrebske novine pristavljajo: Mi se tega počastenja učeniga Ilira s tem bolj radujemo, ker vémo, de gosp. Miklošič ni samo učen Slavjan, temuč tudi iskreni rodoljub, kteriga tudi naši bravci poznajo po njegovi pesmi, ki je v enim poprejšnih tečajev Danice oznanjena. — Mislimo, de ni potrebno, ne besede več pregovoriti od tega, kako koristno in potrebno je, de nej slovenski, upa polni, z tolikimi naravskimi darmi olepšani mladenci ne zamudé druziga časa, si natanjko znanje svojiga blagoglasniga slovenskiga jezika in drugih, sosebno slavjanskih jezikov pridobiti.

Pohlevno uprašanje.

Hvaljeno uredništvo je prec od začetka, ko je izhod novic oznanilo, razglasilo, de bo tudi sestavke, u ilirskim pravopisu spisane, u svojih listih natisniti dajalo, in je uzrok pristavilo: ker se že veliko Slavenov ž njim služi. Zraven tega je še vediti dalo, de bo ozir jezika vsako podučenje rado prejemalo. Na te besede pouzdan sim spisal sestavik: od sleda Ciriloviga obreda na Krajskim — u čisto ilirskim pravopisu, ker me

*) Takó je prav, gospod Šumar! Prav lepo se jim zahvalimo za Njih lepo prizadevanje. De bi pač Njih delo prav veliko posnemovavcov najdilo!! To so prave in resnične zasluge za prid domovine. Vredništvo.